

شهادت گزینه دیمیرکلی
حزب الله لبنان خبر شهادت سیدهاشم صفی‌الدین در حمله اسرائیل را تایید کرد

بازگشت خودرو به بورس؟
بررسی چالش میان وزارت اقتصاد و وزارت صمت و شورای رقابت بر سر بورس کالا

حکمرانی خوب، حکمرانی بد
گفتاری از **حجت میرزایی** در نشست مجازی «حکمرانی شایسته؛ هم مسیر و هم هدف»

پزشک شدن به بهای ۳ میلیارد تومان
روایت پذیرفته‌شدگان رشته‌های پزشکی دانشگاه آزاد از افزایش شهریه‌ها

نگاه هم‌میهن

دو صدا در روحانیت

مهرداد خدیو
معاون سردبیر

بند پایانی بیانیه مجمع محققین و مدرسین حوزه علمیه قم درباره جنایات اسرائیل با آنچه از زبان امامان جمعه و روحانیت رسمی در صداوسیما می‌شنویم تفاوت بارزی دارد چرا که در پایان تصریح می‌کند: «راحل برون‌رفت از بحران منطقه بازگشت رژیم صهیونیستی به مرزهای قانونی پیش از تهاجم ۱۹۶۷ و تشکیل دولت مستقل فلسطین است.» موضوعی که به مذاق کیهان خوش ننشسته و به شیوه مآلوف بی‌توجه به کسوت و صبغه روحانی این تشکل بر آنان تاخته و نوشته است: «بیشنهادهای قانونی بودن مرزهای قبل از تهاجم ۱۹۶۷ را از کدام کیسه درآورده‌اید؟! و اگر - در حالی که امروزه کودکان دبستانی هم از این واقعه باخبرند - شما از آن اطلاعی نداشته و نمی‌دانید! چه ضراری دارید درباره موضوعی که نمی‌دانید اظهار نظر کنید؟! و البته سؤال دیگری نیز در میان است و آن، این که چرا راه‌حلی که ارائه کرده‌اید دقیقاً همان راه‌حل مورد نظر آمریکا و اسرائیل و اروپا و برخی از دولت‌های دست‌نشانده منطقه است؟! آیا این همخوانی اتفاقی و تصادفی است؟! اگر چنین است چرا اتفاقاً با دیدگاه قدرت‌های استکباری حامی اسرائیل مو نمی‌زند؟! می‌توان حدس زد خشم کیهان بیش از موضع «مجمع محققین و مدرسین حوزه علمیه قم» در اعلام حمایت از تشکیل دولت مستقل فلسطین (و در واقع راه‌حل دودولتی) به این خاطر باشد که چرا به موازات جامعه مدرسین که بازتاب‌دهنده دیدگاه‌های رسمی است، مجمع محققین نیز اعلام موضع می‌کند»

راه‌حسل غیر غربی؟

درباره اجلاس سران بریکس و شعارهایی که سران کشورهای عضو آن برای تغییر موازنه قدرت جهانی مطرح می‌کنند

سرمقاله

فرههی سیاست؟

شاید تعریف کلمه «سیاست» در ایران امری غیرضرور باشد؛ چون سیاست همه چیز را در بر گرفته است و چیزی بیرون از آن نداریم. سیاست را چنان فریه کرده‌اند که جا برای هیچ موضوع و نهاد دیگری باقی نگذاشته است. نهادهای اصلی جامعه عبارتند از: نهاد خانواده، نهاد اقتصاد، نهاد آموزش، نهاد دین، نهاد رسانه و نهاد دولت یا حکومت. در جامعه متعارف این نهادها ضمن استقلال نسبی از یکدیگر؛ بدهیستان هم دارند. ولی سیاست در اینجا «دست بده» ندارد، فقط «دست بستان» دارد. سیاست موضوعی است که به نهاد دولت و ارتباط آن با سایر نهادها برمی‌گردد. سیاست واقعی به این معنا کوشش برای اداره بهتر جامعه و کشور است. این موضوع پیش از هر جا خود را در سیاست‌گذاری و به‌طور مشخص قانونگذاری نشان می‌دهد. چون در آنجاست که مردم و جامعه با اجبار مواجه می‌شوند. اینکه معلوم می‌شود مردم باید چه رفتاری کنند و از چه رفتاری پرهیز کنند. حالا با این مقدمه به این جملات آقای دادستان کل توجه کنیم که گفته‌اند: «نباید بگذاریم که مسئله عفاف و حجاب سیاسی شود، زیرا این امر مختص جمهوری اسلامی نبوده و یک امر دینی و قرآنی است، ولی در چند وقت اخیر عده‌ای سعی کردند این قانون را سیاسی کنند.» اول اینکه، اتفاقاً این امر تقریباً مختص جامعه ما شده است و در کشورهای دیگر چنین مواجهه‌ای و در چنین ابعادی با موضوع ندارند. دوم اینکه، مگر هر امر دینی و قرآنی باشد را می‌توان تبدیل به قانون کرد؟ مثلاً نماز خواندن که ۷۰ بار در قرآن ذکر شده، آیا تبدیل به قانون می‌شود؟ یا منع از غیبت کردن که این اندازه علیه آن در دین تاکید شده، قانون شده است؟ آیا دروغ گفتن که گناه کبیره است، منع قانونی دارد؟ پس چرا به این مسئله پرداخته شده است؟ عجیب این است که رسیدگی به آن نیز در صحن علنی مجلس نبوده است. ❏

گزارش رسانه

طرفداران فیلترینگ تجمع کردند

حدود ۳۰ نفر در محوطه مقابل شورای عالی فضای مجازی جمع شده بودند و با نبرهای بزرگی، دورتادور محوطه مثلثی را پوشانده بودند. زنان عقب‌تر و معدود مردان پیش‌تر ایستاده بودند و رو به مرکز ملی فضای مجازی شعار می‌دادند. یکی، دوزن روی چادر خود کفن پوشیده بودند که روی آن توصیه‌هایی در خصوص حجاب و عفاف نوشته شده بود. زنی بیرون از جمع ایستاده و فرزند خردسالش را به بغل گرفته بود.

گفت وگوبا عبدالرضا فرجی راد بهرام امیراحمدیان کارشناسان روابط بین‌الملل درباره جایگاه و اهداف بریکس